

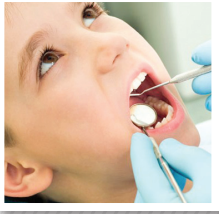
نشانه اولیه اُتسیم در کودکان

کودک کانی که احتمال ژنتیکی بالاتری در ابتلا به اُتسیم دارند، از اوایل دوران کودکی به مدت طولانی تری از صفحه نمایش استفاده می‌کنند؛ به اندازه ۴ ساعت در روز. دکتر ناگاشید ناگاشی، سرپرست تیم تحقیق از دانشگاه ناگویا در ژاپن، می‌گوید: زمان تماشای صفحه نما بشگر ممکن است نشانه اولیه اُتسیم باشد، نه یک علت، زیرا کودکان مبتلا به اُتسیم اغلب بیشتر جذب اشیا می‌شوند تا افراد.

بهترین زمان درمان ناهنجاری های فک و صورت

هنگامی که فک‌ها با هم جفت نشوند، دندان‌ها به مرور زمان تکان می‌خورند تا این جفت‌شدن انجام شود. در کودکان این حالت توسط متخصص قابل تشخیص است. بهتر است زمان مراجعه قبل از کامل شدن رشد فک باشد تا اگر لازم باشد، درمان شروع شود و اگر نیاز به جراحی باشد، بعد از رشد فک‌ها یعنی بعد از ۱۷ تا ۱۸ سالگی جراحی شود.

مهم ترین دلایل افت تحصیلی

دکتر بهمن قردهاگی
پژوهشگر و مدرس

اشتیاق به یادگیری یا بی‌علاقه شدن دانش آموز به درس خواندن تا حدود زیادی به فضای حاکم بر خانواده، جامعه و محیط مدرسه برمی‌گردد. البته نظام آموزشی، نحوه تدریس، شرایط و استعداد دانش آموزان نیز در این زمینه بی‌تاثیر نیست. بعضی دانش آموزان به دلایل مختلف در مقطعی از تحصیلات خود دچار افت تحصیلی می‌شوند. یکی از این دلایل فردی است؛ یعنی ممکن است کودک از نظر هوش یا حافظه در سطح پایین تری از دیگر دانش آموزان قرار داشته باشد. گاهی نیز مشکلات جسمی، اعتماد به نفس پایین و مواردی مانند آن، منجر به افت تحصیلی دانش آموزان شود.

گاهی نیز مشکل می‌تواند ریشه در خانواده داشته باشد. مثلاً اعتیاد یکی از اعضای خانه یا مشکلات مالی و اقتصادی، جو پراشوب و ناآرام خانواده و اختلاف بین پدر و مادر، دانش آموز را تحت تاثیر قرار می‌دهد و در اینگونه موارد خانواده مانند دیواری سبزه راه یادگیری دانش آموز می‌شود. وقتی مشکلات زیادی در خانواده وجود داشته باشد، والدین نمی‌توانند کنترل هدفمندی بر فعالیت‌های کودک داشته باشند؛ یعنی گاهی فرزندشان ساعت‌ها وقت خود را پشت کامپیوتر و در فضای مجازی می‌گذرانند، بدون اینکه نظارتی بر آن باشد. همه اینها در کنار هم می‌تواند عاملی برای افت تحصیلی کودک به شمار بیاید.

جامعه هم نقش مهمی در افت تحصیلی دانش آموزان دارد. با توجه به اینکه در جامعه ما فقط رشته‌های خاصی برای کسب درآمد زیاد و داشتن شغلی پردرآمد تعریف شده‌اند، در نتیجه دانش آموزان تمایل بیشتری به خواندن آنها دارند و عملاً شاهد آن هستیم که بسیاری از افراد تحصیل کرده در رشته‌های دیگر بیکارند، بنابراین جامعه هم به این شکل می‌تواند بر افت تحصیلی و کاهش انگیزه کودکان تاثیر گذار باشد.

محیط مدرسه نیز در میزان علاقه دانش آموزان به مدرسه بسیار مؤثر است و می‌تواند انگیزه آنها را برای یادگیری بیشتر از بین ببرد. مثلاً بسیاری اوقات سوالات کودکان در مدرسه به دلایل مختلف سرکوب و مانع پرورش خلاقیت آنها می‌شود. میزان دانش و رضایت معلمان از کاری که انجام می‌دهند و آگاهی و دانش از حرفه معلمی نیز می‌تواند در این زمینه تاثیر گذار باشد.

می‌خواهید کودکتان خوشحال باشد یا دانشمند؟

روی استعداد فرزندمان تمرکز کنیم نه هوش او

بی‌شک والدین به داشتن فرزندی باهوش افتخار می‌کنند، برای همین برخی از آنها در ازای هر کاری که فرزندشان انجام می‌دهد، مدام به او گوشزد می‌کنند که «تو خیلی باهوشی». گاهی تکرار و تشویق بیش از اندازه این برچسب سبب می‌شود که کودک وقتی نتواند کاری را که والدین انتظار دارند انجام دهد، احساس نقص و ناکافی بودن کند و دچار تناقض شود. در این زمینه با «مونا فلسفی» روانشناس کودک و نوجوان گفت و گو کردیم و از او پرسیدیم که اصلاً والدین تا چه اندازه مجازند به کودک برچسب باهوش بودن بزنند و آیا مدرسه تیزهوشان مناسب همه بچه‌ها هست یا به ویژگی‌های خاصی در بچه‌ها باید توجه کرد.

معیار اینکه بدانیم کودک هوش بالا یا متوسطی دارد، چیست؟

تست‌های هوش استاندارد می‌مانند استنفورد بینه وجود دارد که عدد هوش بچه‌ها را کاملاً نشان می‌دهد. بنابراین به کمک این نوع تست‌ها می‌توانیم میزان هوش کودک را بررسی کنیم. بخشی از میزان بالا یا پایین بودن هوش به ژنتیک برمی‌گردد که نشانه‌هایی هم دارد. مثلاً بچه‌هایی که زود راه رفتن را شروع می‌کنند یا سریع خواندن و نوشتن را می‌آموزند، هوش بالایی دارند. برخی از کودکان نسبت به هم سن و سالان خود جلودتر و خلاق ترند و همین می‌تواند نشانه هوش بالای آنها باشد. البته هوش دارای انواع مختلفی است؛ مثلاً ممکن است کودکی هوش درسی یا اجتماعی

این روزها والدین مدام بابت هر رفتاری به فرزندانشان می‌گویند تو چقدر باهوشی...

این حجم از تایید آسیب‌رسان نیست؟

یکی از انواع تشویق تحسین کلامی است، بنابراین اشکالی ندارد که ما بچه‌ها را تشویق کنیم. ما باید ویژگی‌هایی را که در بچه پررنگ است، ببینیم. اگر به هر خصلتی که در بچه نقطه قوت به حساب می‌آید توجه کنیم، کودک در آن زمینه رشد بیشتری می‌کند، ولی اگر این بازخورد بیش از اندازه لازم باشد، آسیب‌رسان است. اگر پدر و مادری دائماً بچه تعریف و تمجید کنند و هیچ تنبیهی در برابر خطاهای وی در نظر نگیرند و مدام چشم‌پوشی کنند، وی در بزرگسالی خودشیفته می‌شود و نمی‌تواند با دیگران روابط نرمالی برقرار کند. چنین کودکی هیچ‌وقت انتقادپذیر نمی‌شود و شکست و ناکامی را تحمل نمی‌کند، بنابراین رشد هم نمی‌کند. تحسین باید در حد نرمال باشد. از طرفی هم اگر خصلتی واقعا در بچه وجود نداشته باشد و والدین همان ویژگی نداشته را مدام به بچه تلقین کنند، اشتباه است. اگر ما دائماً به کودک بگوییم که باهوشی و از همه بهتری، وقتی کودک پا به مدرسه می‌گذارد و می‌بیند که در برخی جاها به اندازه کافی خوب نیست و از پس رقابت بر نمی‌آید، ممکن است اعتماد به نفسش پایین بیاید و افت تحصیلی کند. ما باید به بچه‌ها پیام‌هایی بدهیم که هیچ‌کس خاص و منحصر به فرد نیست، بلکه هر کسی در یک زمینه استعداد دارد. کودک باید بداند که همه آدم‌ها و خودش نقاط ضعفی دارند و باید خودش را دوست داشته باشد.

برخی والدین اصرار دارند که فرزندشان در مدرسه تیزهوشان درس بخواند. اساساً چرا باید کودک به برتر بودن خودش نسبت به سایرین فکر کند؟

شخصاً جزو مخالفان مدرسه تیزهوشان هستیم؛ البته منظورم این نیست که این دست مدارس در کل بد هستند، چون باعث رشد برخی از بچه‌ها هم می‌شوند. این مدارس بستگی به تیپیک شخصیتی بچه‌ها دارد. مثلاً برخی از بچه‌ها به شدت رقابت‌طلبند و از پیروزشدن در رقابت با دیگران لذت می‌برند، اما اگر بچه‌ای بی‌اعتماد به نفس باشد، آن هم بین همکلاسی‌هایی که برای یک صدم در نمره یا معدل باهم رقابت می‌کنند، ممکن است دچار افت تحصیلی شود و آسیب ببیند. فشارهای درسی ممکن است بچه را دچار اضطراب، افسردگی و... کند. متأسفانه معمولاً در این مدارس بیشتر دوستی‌ها بر پایه رقابت است تا همدلی یا حتی صداقت. بچه‌ها در مدارس عادی دوستی و دوست‌یابی را بهتر درک می‌کنند.

وقتی عکس رتبه‌های برتر کنکور یا المپیادها روی دیوار مدرسه یا شهر زده می‌شود، آیا به بقیه دانش آموزان این حس داده نمی‌شود که به اندازه کافی خوب نیستند؟

بله، مخصوصاً دانش‌آموزی که سال‌ها در یک مدرسه درس خوانده، اما در سال جدید نمره علمی کافی را کسب نکرده باشد ثبت‌نام نمی‌شود و این برای دانش‌آموز یک سرخوردگی بزرگ محسوب می‌شود. با این کار از دوستانش جدا می‌شود و از دست دادن دوست برای بچه‌ها خودش تروما به حساب می‌آید. از نظر من همه بچه‌ها استعداد دارند؛ در زمینه‌های مختلف نقاشی، ورزش و... بنابراین ما باید روی استعدادهای کودکان تمرکز کنیم نه روی هوش آنها. بهتر است والدین تست هوش هشت‌گانه گاردنر را امتحان کنند تا ببینند فرزندشان در چه زمینه‌ای استعداد دارد. ما نمی‌خواهیم فرزندمان دانشمند باشد؛ ما می‌خواهیم آنها خوشحال باشند.

ما باید به بچه‌ها پیام‌هایی بدهیم که هیچ‌کس خاص و منحصر به فرد نیست، بلکه هر کسی در یک زمینه استعداد دارد. کودک باید بداند که همه آدم‌ها و خودش نقاط ضعفی دارند و باید خودش را دوست داشته باشد

این کدرا اسکن کنید و متن کامل گفت‌وگورا بخوانید